

prima instanță: I. Cotea
instanța de apel: G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov

dosarul nr. 2ra-62/18

Î N C H E I E R E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Tatianeii Condorachi, avocatul Alexandru Adam împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 15 august 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Condorachi împotriva lui Ion Condorachi, intervenient accesoriu Direcția pentru drepturile copilului or. Cahul cu privire la decăderea din drepturile părintești,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2016 Tatiana Condorachi a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Condorachi, intervenient accesoriu Direcția pentru drepturile copilului or. Cahul cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a menționat că din căsătoria cu Ion Condorachi au un copilXXXXX, ulterior căsătoria fiind desfăcută.

Menționează că prin hotărârea Judecătorei Cahul din 11 iulie 2013 s-a încasat de la pîrît pensie alimentară pentru întreținerea copilului minor în mărime de ¼ cotă-parte din toate tipurile de venit.

Susține că, pîrîtul de 5 ani a abandonat copilul și nu a contribuit la întreținerea și educația acestuia, eschivîndu-se de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, circumstanțe pe care le consideră că pîrîtul urmează a fi decăzut din drepturile părintești față de copilul minor.

Solicită decăderea din drepturile părintești a lui Ion Condorachi față de copilul XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 18 ianuarie 2017 s-a admis acțiunea. S-a decăzut din drepturile părintești Ion Condorachi în privința copiluluiXXXXX. S-a încasat de la Ion Condorachi în folosul Tatianeii Condorachi cheltuielile de judecată în mărime de 2250 de lei.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că, din moment ce părțile au început să locuiască separat, pîrîtul nu a contribuit cu mijloace financiare sau ajutor

direct la creșterea și educarea copilului, neprezentînd probe ce ar demonstra efectuarea transferurilor bănești.

La fel, prima instanță a ajuns la concluzia că circumstanțele invocate în susținerea cererii de chemare în judecată și-au găsit confirmare, iar pe cale de consecință a dispus și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 15 august 2017 s-a admis apelul declarat de Ion Condorachi și avocatul Eugen Grosu. S-a casat integral hotărîrea Judecătorei Cahul, sediul central din 18 ianuarie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea înaintată de Tatiana Condorachi împotriva lui Ion Condorachi cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În argumentarea deciziei instanța de apel a reținut că nu este demonstrat prin probe pertinente și concludente faptul eschivării apelantului de la exercitarea obligațiilor părintești inclusiv și de la plata pensiei de întreținere a minorei stabilită prin hotărîre judecătorească.

La fel, instanța de apel a conchis că din probele administrate nu și-au găsit aplicabilitatea temeiurilor de decădere din drepturile părintești prevăzute de art.63 lit.a) din Codul familiei așa cum prin acțiunile sale Ion Condorachi nu aduce atingere drepturilor și intereselor minorului la nivel de trai adecvat dezvoltării sale fizice, intelectuale, spirituale și sociale.

La 01 noiembrie 2017, reprezentantul Tatianei Condorachi, avocatul Alexandru Adam a depus cerere de recurs (înregistrată în Curtea Supremă de Justiție la 02 noiembrie 2017) împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 15 august 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei și a susținut că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, deoarece nu au fost luate în considerare probele prezentate de reclamant.

Consideră că, intimatul s-a eschivat și continuă să se eschiveze de la îndeplinirea obligațiilor părintești în sensul art. 67 din Codul familiei.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerare probele prezentate care confirmă că intimatul nu achită pensia de întreținere, iar aceasta din urmă constituie temei pentru decăderea din drepturile părintești.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate reține că din materialele cauzei nu poate fi desprins momentul comunicării deciziei Curții de Apel Cahul din 15 august 2017 (f.d.140-148), aceasta fiind expediată părților la 13 septembrie 2017 (f.d.148), iar cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 01 noiembrie 2017, ce reiese din amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d.157). Din circumstanțele descrise, se conchide că calea de atac a fost exercitată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a luat în considerare probele prezentate care confirmă că intimatul nu achită pensia de întreținere, iar aceasta din urmă constituie temei pentru decăderea din drepturile părintești, nu pot fi reținute, deoarece poartă un caracter declarativ, însă pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de

întreținere instanța de recurs notează că este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele (părinții) se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere, respectiv instanța de apel a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, reținând că nu au fost motivate temeiurile de decădere din drepturile părintești față de copilul minor, iar temeiurile indicate în art.67 din Codul familiei nu pot fi aplicate speței.

Completul de admisibilitate conchide că, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului, respectiv, reprezentantul recurentului urma să probeze că tatăl copilului minor nu și-a exercitat obligațiile părintești.

Completul notează că, potrivit jurisprudenței CEDO în cauza *Gnahore împotriva Franței*, (cererea nr. 40031/98, §59), Curtea subliniază totuși că interesul copilului prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (*Maumousseau și Washington împotriva Franței*, nr. 39388/05, §67). Respectiv, instanța de apel a ținut cont de raționamentele analizate, fiind aplicate just în cauza respectivă.

Prin urmare, instanța de apel a elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei, acestea fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art.118 din aceeași lege, dând o apreciere justă acestora.

Astfel, completul notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că Tatiana Condorachi a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, completul apreciază că recurtenței i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, se prezumă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei*, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67).

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurenteii în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii, iar forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Tatianeii Condorachi, avocatul Alexandru Adam, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Tatianeii Condorachi, avocatul Alexandru Adam se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan